

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 maja 1971 r.

Nr 25

TREŚĆ:
Poz:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 156 — nr 52 z dnia 5 marca 1971 r. w sprawie utworzenia terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej na lata 1971—1975 281
- 157 — nr 58 z dnia 12 marca 1971 r. w sprawie prawa do wynagrodzenia za czas zwolnień od pracy, przysługujących pracownikom wychowującym dzieci w wieku do lat 14 283
- 158 — nr 72 z dnia 2 kwietnia 1971 r. w sprawie gospodarki finansowej organizacji gospodarczej Lasy Państwowe 283

ZARZĄDZENIA:

- 159 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia składników podstawy wymiaru renty funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz ich rodzin 288
- 160 — Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 17 kwietnia 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia definicji i oznaczeń legalnych jednostek miar oraz ustalenia pochodnych jednostek miar i jednostek miar dopuszczonych przejściowo do stosowania jako legalne 289

OBWIESZCZENIE

- 161 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 maja 1971 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 290

156

UCHWAŁA Nr 52 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1971 r.

w sprawie utworzenia terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej na lata 1971—1975.

W celu zapewnienia aktywizacji gospodarczej miast i osiedli posiadających nadwyżki siły roboczej, a w szczególności siły roboczej kobiet, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Terenowy fundusz aktywizacji gospodarczej, zwany dalej „terenowym funduszem”, tworzy się z:

- 1) dotacji budżetowej przekazanej na ten cel przez Ministra Finansów,
- 2) wpływów ze spłat kredytów udzielonych w latach 1967—1970 na podstawie uchwały nr 302 Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu aktywizacji małych miast (Monitor Polski z 1966 r. Nr 56, poz. 271 i z 1968 r. Nr 24, poz. 155),
- 3) wpływów ze spłat kredytów udzielonych w latach 1971—1975 na podstawie niniejszej uchwały,
- 4) środków przewidzianych w § 5 niniejszej uchwały.

2. W pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1971—1975 wydziela się nakłady inwestycyjne w kwocie 1.500 mln zł z przeznaczeniem na realizację zadań finansowanych z terenowego funduszu.

3. Wysokość nakładów inwestycyjnych ze środków, o których mowa w ust. 2, dla poszczególnych województw określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac na podstawie wniosków prezydiów wojewódzkich rad narodowych, przedstawianych łącznie z projektami wojewódzkich planów gospodarczych na dany rok.

§ 2. 1. Terenowy fundusz jest przeznaczony na realizację wojewódzkich programów aktywizacji miast i osiedli,

uchwalanych przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, oraz na organizację nowych miejsc pracy w miastach, w których występują trwale nadwyżki siły roboczej kobiet lub istnieje potrzeba zatrudnienia inwalidów.

2. Pierwszeństwo w uzyskaniu środków z terenowego funduszu mają jednostki podejmujące inwestycje na terenie małych miast i osiedli, zwłaszcza w powiązaniu z obsługą potrzeb ludności rolniczej.

3. Środki terenowego funduszu przeznacza się na zwiększenie liczby miejsc pracy przez:

- 1) zwiększenie współczynnika zmianowości w istniejących zakładach produkcyjnych i usługowych,
- 2) adaptację wolnych lokali i obiektów,
- 3) zakup maszyn i urządzeń technologicznych,
- 4) modernizację, rozbudowę i budowę zakładów produkcyjnych i usługowych,
- 5) organizację pracy nakładczej,
- 6) wykorzystanie surowców miejscowych i wtórnych.

4. O środki z terenowego funduszu mogą ubiegać się:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i gospodarki komunalnej podległe prezydiom rad narodowych,
- 2) spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, Związku Spółdzielni Inwalidów, Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” oraz Centrali Spółdzielni Ogrodniczych,
- 3) Centrala Surowców Wtórnych,
- 4) przedsiębiorstwa planu centralnego podporządkowane ministrom określonym w uchwale nr 109 Rady Ministrów z 23 lipca 1970 r. w sprawie rozwoju w latach 1971—

1975 pracy nakładczej, wykonywanej na zlecenie jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 30, poz. 248),

- 5) organizacje społeczne prowadzące działalność gospodarczą na podstawie zezwoleń Ministra Finansów.

5. Inwestycje z terenowego funduszu będą podejmowane w trybie i na zasadach ustalonych w niniejszej uchwale. W zakresie projektowania, realizacji i rozliczania zakończenia inwestycji, osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej lub usługowej stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 3. 1. Finansowanie zadań inwestycyjnych następować będzie w formie kredytu bankowego oprocentowanego w wysokości 1%.

2. Decyzje w sprawie przyznania kredytów z terenowego funduszu dla jednostek realizujących inwestycje podejmuje dyrektor wojewódzkiego oddziału Narodowego Banku Polskiego na podstawie wniosków inwestorów, zaopiniowanych przez właściwe prezydium rad narodowych. Podjęcie decyzji może nastąpić w ramach wysokości nakładów ustalonych w trybie § 1 ust. 3 lub w trybie § 5, po zapewnieniu niezbędnych nakładów na zadania kontynuowane oraz po sprawdzeniu przygotowania inwestycji do realizacji i zapewnieniu spłaty kredytu.

3. Spłata kredytu bankowego następuje w ratach rocznych przez okres do 10 lat, z tym że spłata pierwszej raty powinna nastąpić po upływie 2 lat od uruchomienia produkcji lub usług. W uzasadnionych wypadkach dyrektor wojewódzkiego oddziału Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z przewodniczącym właściwego prezydium rady narodowej może wyrazić zgodę na:

- 1) przesunięcie terminu spłaty pierwszej raty na okres do 4 lat po uruchomieniu produkcji lub usług,
- 2) przedłużenie okresu spłaty kredytu do 15 lat.

4. Spłata kredytu wraz z oprocentowaniem następuje:

- 1) udzielonego na budowę wydzielonych bilansowo obiektów — z odpisów amortyzacyjnych oraz z części przyszłego zysku danego obiektu, pozostałego:
  - a) w przedsiębiorstwach państwowych — po zapewnieniu należnych odpisów na fundusz zakładowy,
  - b) w spółdzielniach — po zapewnieniu części należnej członkom spółdzielni,

z tym że jeżeli odpisy amortyzacyjne oraz część przyszłego zysku nie zapewniają spłaty kredytu, spłata ta powinna nastąpić ze środków przewidzianych na sfinansowanie inwestycji branżowych,

- 2) udzielonego na budowę nie wydzielonych bilansowo obiektów — na zasadach ustalonych dla inwestycji branżowych.

5. Zasady spłaty kredytu ustalone w ust. 4 stosuje się do spłaty kredytów udzielonych w latach 1967—1970 na podstawie uchwały nr 302 Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r.

§ 4. 1. Inwestycje realizowane ze środków terenowego funduszu powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) całkowity koszt inwestycji nie powinien przekraczać 10 mln zł,
- 2) koszt uruchomienia jednego miejsca pracy nie powinien przekraczać 50 tys. zł,
- 3) cykl budowy nie powinien przekraczać 18 miesięcy,
- 4) zakład powinien być zlokalizowany w miejscowości objętej programem aktywizacji, zatwierdzonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, albo w mieście, w którym występują trwale nadwyżki kobiecej siły roboczej lub istnieje potrzeba zatrudnienia inwalidów.

2. W uzasadnionych wypadkach prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wyrazić zgodę na przekroczenie wartości kosztorysowej inwestycji najwyżej do 15 mln. zł oraz kosztu uruchomienia jednego miejsca pracy — do 80 tys. zł. Realizacja zwiększonej wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego w trakcie wykonywania inwestycji wymaga zgody prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Finansowanie zwiększonej wartości kosztorysowej następuje z kredytu bankowego.

§ 5. 1. Rady narodowe mogą przeznaczać część wygosparowanych nadwyżek budżetowych na finansowanie zadań aktywizacji gospodarczej, podejmowanych ponad nakłady inwestycyjne, o których mowa w § 1 ust. 3, informując o tym Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości i Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

2. Wygosparowane nadwyżki budżetowe, o których mowa w ust. 1, prezydium rad narodowych odprowadzają na zablokowany rachunek bankowy.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, mogą stanowić źródło spłaty kredytu bankowego, udzielonego na zadania realizowane w ramach zwiększonych nakładów, jeżeli spłata kredytu nie może nastąpić w trybie § 3 ust. 4. W pozostałej części środki te podlegają zwrotowi na rachunek podstawowy budżetu właściwej rady narodowej.

§ 6. Zadania inwestycyjne, których realizacja została rozpoczęta z funduszu aktywizacji małych miast na podstawie dotychczasowych przepisów, powinny być zakończone w ramach środków terenowego funduszu.

§ 7. 1. Minister Finansów ustali system zachęt materialnych oraz innych środków oddziaływania na prawidłową realizację zadań aktywizacji gospodarczej.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego określi szczegółowo zasady i tryb przyznawania kredytów i ich spłaty oraz system kontroli wykorzystania kredytów.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zapewnią nadzór nad przebiegiem realizacji inwestycji oraz terminowym oddawaniem do użytku i terminowym uzyskiwaniem pełnej zdolności produkcyjnej (lub usługowej) inwestycji zakończonych.

4. Prezydium powiatowych rad narodowych udzielą wszechstronnej pomocy jednostkom gospodarczym podejmującym inwestycje w ramach terenowego funduszu.

§ 8. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości, określi zasady, zakres i tryb sprawozdawczości resortowej z wykorzystania środków terenowego funduszu.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych będą przedstawiać roczne informacje o wykorzystaniu terenowego funduszu oraz uzyskanych efektach Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości i Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

3. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości i Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac przedstawiać będą na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, zbiorcze informacje Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów w terminie do dnia 1 kwietnia każdego roku za rok ubiegły.

§ 9. Traci moc uchwała nr 302 Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu aktywizacji małych miast (Monitor Polski z 1966 r. Nr 56, poz. 271 i z 1968 r. Nr 24, poz. 155).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz